

İnsan doğası gereği farklıdır. Yetiştirme biçimleri, coğrafyaları, yaşam biçimleri. Sosyokültürel, sosyoekonomik farklılıklarından dolayı insan aklının herkeste farklı olması normal bir durumdur.

Sadece akli baz almak Peygamber ve Kutsal Kitap gibi dinin iman esaslarını oluşturacak argümanlarını da zedeleyecektir. Müslüman her konuda olduğu gibi bu konuda da itidalli davranacaktır. Vahiy-Akıl dengesini sağlayacaktır. Biri diğerine düşman ya da ters değildir. Aralarında uyumsuzluk ya da çatışma yoktur. Akli vahyin önüne geçirdiğiniz zaman şeytanlaşmış olursunuz.

Bugün aklımızı kullanmak adına İslam Literatürü bırakmadık. Hadisler aklımıza uymuyor diye rahatlıkla inkâr eder olduk. Ayetler aklımıza uymuyor diye rahatlıkla tevil eder olduk. Rasulullah'ın (sav) mucizeleri aklımıza uymuyor diye rahatlıkla siyer kitaplarını arkaya fırlattık. İslam Fıkhi günümüze uymuyor diye akledip rahatlıkla yerin altına gömdük. Aklımızı kullanmak adına dinimizi geride bıraktık. Aklımızı kullanmak adına bakalım daha ne cürümler işleyeceğiz.

Bugün dünden farksızdır. Mekke Müşrikleri de Rasulullah'a (sav) karşı geldikleri zaman mantıklı olan (kendilerince) delilleri getiriyorlardı. Hiç kimse aklını kullanmadan tenkitte bulunamaz. Bu akıl onların kendilerine ilah addettikleri akıldır.

"Dediler ki: "Bu nasıl peygamber! Yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor. Ona bir melek indirilmeli ve kendisiyle birlikte o melek de uyarıcılık görevi yapmalı değil miydi?" (Furkan 7)"

"Bu Kuran, iki şehrin birinden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler." (Zuhur 31)

"Onlara "Allah'ın indirdiğine ve peygambere gelin" dendiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol) bize yeter" derler. Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler olsa da mı?" (Maide 104)

Mekkeli Müşrikler de anlaşılan akıllarını kullanmaktan çekinmemişler. Yalnız vahyin terbiye ettiği akla karşı tarih boyunca üstün gelememişlerdir. Allah (cc) aklını kullandığını zanneden basiretsizlere vahiy-akıl dengesi vermeyi ihsan etsin

(Âmin)

HİSBE
İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ OCAK • ŞUBAT • MART 2020 YIL: 3 SAYI: 9

ISSN: 2636-7742

HİSBE

İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ OCAK • ŞUBAT • MART 2020 YIL: 3 SAYI: 9

“Hep birlikte **Allah**'ın ipine sınımsız sarılın”

Rabb -3- (Ebû'l-A'lâ el-Mevdûdi)

Demokrasi Üzerine Söyleşi (Hisbe SÖYLEŞİ)

Çocuk Eğitiminde Dikkat Edilecek Hususlar -6- (Sâlim b. Mâdî)

İşittim ve İtaat Ettim ; Abdullah B. Cahş (Talha SONSÖZ)

Şiir -Gözyaşları Gizlenirken Gülüşlere- (Meryem HANNE)

Aklın İlahlaştırılması : RASİYONALİZM (Musab Şen)

İslam Bilginleri: Bitkilerle Konuşan Adam

Sağlık Köşesi : Hemoroid (Davut KORKMAZ)

Vazgeçme (Yasemin DEMİR)

Fıkıh Köşesi: İslam'da Mestin Yeri ve Hükmü?

Amelsiz Bir Tevhid İnancı

Davetçi

Kur'anı Peygamber Yazmış Olsaydı

Teslimiyet

Artık Ben Düşünmüyorum Dönmeyi Hâne-i İyâlîme

Fecrin aydınlığı gibi bir kitap getirdi resûlüllâh bize,
Hakkı görmez kör bir toplum iken erdirdi bizleri hidâyete;
İnanıyor kalblerimiz, o doğruyu söyler kesinlikle,
Müşrikler uyurken gaflet içinde; geceleri
Rabbîyledir o, bütün kalbiyle...
Senin lütuf ve inâyetin olmasaydı yâ rabbi,
Veremezdik sadakayı, bulamazdık hidâyeti.
Sen kereminle gösterdin bize niyaz ve ibadeti;
Ulaştır bizi huzur ve emniyete yâ rabbi!
İhsan eyle bizlere düşmana karşı sebat,
Düşmanın işidir ancak fitne ile fesat,
Tek arzusudur bizlerin sulh ve salah,
Yâ rabbi! düşmandan eyle bizleri necat...
Allâh bize hidayet etmeseydi eremezdik hidayete,
Ne zekat verir, ne namaz kılardık,
Kâfirler saldırdı bize,
Geri durduk fitne çıkarmak istediklerinde...
Can feda sana ya Resulallâh, bağışla bizi,
Düşmanla karşılaşma anında,
ayaklarımızı sâbit eyle yâ Rabbi
Günlerce taşıdın beni savaş meydanına,
Bundan böyle, başka teklifim olur mu sana?
Ayrıldı yollarımız; şimdi bir tek niyazım kaldı rabbime:
Rızası yolunda ulaştırsın beni makam-ı şehâdete.
Dönsün kardeşlerim, beni yalnız gömüp Şam ülkesine,
Artık ben düşünmüyorum dönmeyi hâne-i iyâlîme.
Azrum, sadece ulaşmaktır makam-ı şehâdete;
Arkamda kalsın neyim varsa, servet, ev ve bahçe..

Abdullah bin Revaha (r.a.)
(İ.Hacer, 2:307)

Isırlı bir adamın kalp hastalığı vardı.

Doktorlar hastalığının çok ağır olduğunu, ameliyatın yalnız yurt dışında yapılabilceğini söylediler. Adam zaman kaybetmeden Londra'ya gitti ve kendine iyi bir doktor buldu. Doktoru hastalığının ağır olduğunu ve ameliyat olursa da %1 yaşam şansı olduğunu söyledi. Adam ne yapacağını bilemedi. Düşündü taşındı ve doktora ameliyattan önce memleketine dönerek, vasiyetini yazacağını, işlerini yoluna koyarak on günün içinde geri geleceğini söyledi.

Adam memleketine geldi, on günün içinde düzene koydu her şeyi. Yakınlarıyla helalleşip evden ayrıldı. Yolu pazarın karşısından geçiyordu. Pazarda bir kasap etlerin kötü yerlerini ayırıp çöpe atıyordu. Bir taraftan da genç bir kadın kasabın çöpe attığı etleri topluyordu. Kadına yaklaştı, etlerin kötü kısımlarını neden çöpten topladığını sordu.

Kadın utanarak beş çocuğu olduğunu, çocuklarının yalnız yılda bir kez Kurban Bayramı'nda et yediklerini söyledi. Adam duyduklarına çok üzülmüştü. Kasaptan 5 kilo et alıp kadına verdi, sonra ise kasabın her ay bu kadına 5 kilo et vermesi içi 5 yıllık et parasını önceden ödedi. Kadın gözleri yaşlı ve sevinç içinde ellerini göğse açarak "Allah'ım dedi, sen bu adamın bütün zorluklarını kolaylaştırdın!"

Kadın içten öyle dua etmişti ki duası bütün arşı salladı..

Adam Londra'daki hastaneye gelmişti. Ameliyat öncesi yeniden muayene olunması gerekiyordu. Muayene eden doktor şaşırılmış durumdaydı, üç kez yeniden adamı muayene etti, sonra adama bakarak "Bu bir mucize, kalbin tam sağlam." dedi.

Adam kadının onun için ettiği duayı hatırladı ve doktora: "Mucize değil, bir kadının gözyaşları sebebi ile Allah'ın verdiği şifadır bu." dedi.

Taberani : Peygamber Efendimiz buyurdular:

"Mallarınızı zekatla koruyunuz. Hastalarınızı sadaka ile tedavi ediniz. Belaları da dua ile karşılayıp savınız."

Rabbim sen hepimizin zorluklarını kolaylaştırır. Hastalarımıza şifa dertlilerimize deva ver.

¹ Hikaye alıntıdır.

